XIV-ik évfolyam. 9-ik szám. Köszeg, 1894. márczius 4-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyiltter sora 40 fir. — Hirdetések nagyság szerint.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállitás.

A két év mulva, az ország ezeréves fennállása alkalmával rendezendő kiállitásra országszerte készülnek. Nem vettük ugyan még hirét, hogy nálunk Kőszegen is megindult volna már ez irányban a munka, de az egyes faktorok életrevalóságától, különösen iparosaink teremtőképességétől és hazafiságától mindenesetre várunk valamit, sőt merjük hinni, hogy eddigelé, talán egész csendben, terveznek, munkálkodnak a mieink is.

Az irány ki van jelölve régen, a módozatok iránt pedig bárki is tisztába jöhet, a ki az ügy iránt érdeklődéssel viseltetvén, figyelemmel kiséri a megindult mozgalmat. A körünkben hetekkel ezelőtt megjelent kamarai kiküldött érdekesen fejtegette a czélba vett kiállitást, az azon résztvenni szándékozók teendőit. E fejtegetéseket persze nem hallhatták valamennyien az érdekeltek, de van annak módja, hogy az ügy mibenlétéről kellő tájékozást nyerhessenek. Ott van teszem az ipartestületi elüljáróság, hova — meg vagyunk róla győződve — mindenki fordulhat és nyerhet utbaigazitást. De irnak a kiállitásról a lapok is egyfolytában, s az olvasni szerető iparos ott is talál sokat, a mi neki irányadóul, oktatásul szolgálhat. Lapunknak, a *Kőszeg és Vidéké*-nek a kereskedelmi miniszter is megküldi mindig *Az 1896-iki ezredéves kiálletás közleményei*-t, melyekből a helyi érdekeknek megfelelő részek közlését elhatároztuk és a mai napon meg is kezdjük. Örvendenénk, ha ilyen uton is előmozdithatnók a kiállitás ügyét és különös megelégedésünkre szolgálna, ha iparosainkat s általában az arra hivatottakat a kiállitásban való részvételre birhatnók.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállitás közleményeiből átvesszük ma az *időleges kiállitások sorozatát* s *az iparos-tanonczok, segédek és munkások készitményeiből rendezendő időleges kiállitás programmját.*

Az 1896-iki ezredeves országos kiállitás folyama alatt rendezendő időleges kiállitások sorozata.

Május hóban:	1—8-ig:	Tavaszi virágkiállitás.
	5—13-ig:	Lókiállitás.
	15—21-ig:	Hizott szarvasmarhák és juhok kiállitása.
	24—31-ig:	Tenyészjuhok kiállitása.
Junius hóban:	6—11-ig:	Baromfi- és ebkiállitás.
	12—20-ig:	Második tavaszi virág-, zöldség- és gyümölcskiállitás.
Julius és Augusztus hóban:	Julius 2—9-ig:	Harmadik virág-, zöldség- és gyümölcskiállitás.
	Julius 15—Augusztus 15-ig:	Iparos segédek, tanonczok és munkások készitményeinek kiállitása.
	Augusztus 20—27 ig:	Nyári gyümölcs- és zöldségkiállitás.
	Augusztus 20—31-ig:	Élő méhek kiállitása.
Szeptember hóban:	1—8-ig:	Tenyészsertések kiállitása.
	1—8-ig:	Hizott sertések kiállitása.
	6—14-ig:	Tenyész-, szarvasmarha- és bivalykiállitás.
	6—14-ig:	Tejgazdasági kiállitás.
Október első felében:		Komló- és árpakiállitás. Második lókiállitás. Őszi virág-, gyümölcs-, zöldség- és szőlőkiállitás.
Október második felében:		Agganckiállitás.

Budapesten, 1894. évi február hó 7-én.

Lukács Béla, s. k.
kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

Az iparos-tanonczok, segédek és munkások készitményeiből rendezendő időleges kiállitás programmja.

1. §. Ezen időleges kiállitás czélja: az iparos-tanonczok, segédek és munkásoknak alkalmat nyujtani arra, hogy az ezredéves kiállitáson szorgalmuk és ügyességük eredményet bemutathassák és hogy további fejlődésükre nézve a kiállitás által ösztönt nyerjenek.

2. §. E czélra való tekintettel a kiállitási kerületi- és helyi bizottságok, a kereskedelmi és iparkamarák, az ipartestületek és társulatok felkéretni fognak, hogy az ipari segédszemélyzetet ez időleges kiállitáson való részvételre buzditsák, illetőleg, hogy a munkaadókat személyzetük részvételének előmozditására ösztönözzék.

3. §. A kiállitás 1896-ik évi julius hó 15-én nyilik meg és augusztus hó 15-ik napjáig tart.

4. §. A kiállitásban részt vehet minden a bel- és külföldön tartózkodó magyarországi iparos-tanoncz, segéd és munkás.

5. §. A kiállitás tárgyait képezik: a jelenkori főcsoportnak VIII|b. (vas- és fémipar), IX. (gépipar, műszerek, tudományos eszközök), X. (közlekedés, hajózás, tengerészet), XI. (épitési ipar), XII (faipar, butoripar, dekorativ ipar), XIII. (agyag- és üvegipar), XIV. (bőripar), XVI. (arany-, ezüst-, diszműáruk, ékszerek). XVIII. (vegyészeti ipar), XIX. (élelmi-szerek, mint ipartermékek) csoportjaiba tartozó készitmények, minták vagy rajzok, ha

a) az illető tanonez, segéd- vagy munkás szakmájába tartoznak, és

b) lényeges alkatrészeikben a kiállitó által önállóan állitattak elő.

6. §. Az e csoportba tartozó tárgyak elkészitését az illető kerületi bizottság a helyi bizottságok utján, esetleg a czélra felkérendő megbizottak által a kiállitó munkaadójával együttesen ellenőrzi.

Az ellenőrzés gyakorolhatása szempontjából már a bejelentés eszközlése alkalmával megnevezendő a műhely, a melyben a bejelentett tárgy elkészittetni fog.

7. §. A bejelentés az A) minta szerinti bejelentési ivan történik.

A bejelentési iv két egyenlő példányban állitandó ki és terjesztendő azon kerületi vagy helyi bizottság elé, melynek területén az illető bejelentő tartózkodik.

TÁRCZA.

EMLÉKEK.

Alig kelt föl még a nap a látóhatáron, s mi már a Dunántúl legnagyobb városát övező bérczek rengetegében szivtuk az üditő erdei levegőt. Együtt sétáltunk a szép tavaszi reggelen: ő és én. A kanyargó, köves erdei utak mentén nyiló márczius ibolyákat szedtük, miközben folyton csevegtünk. Én egy hatod osztályos gimnazista érzelemdus hangján szóltam hozzá, ő pedig gondtalan, vidám 14 éves bakfis módjára csacsogott mindenféle kedves dolgot össze-vissza. Olyan kedves, szőke gyermek volt, hasonló a szerény ibolyához, hogy akárhányszor önfeledten is hosszabb ideig néztem bájos alakját.

Majd elfáradva lepihentünk egy terebélyes tölgy alá a puha fűre. Körülöttünk erdei virágok nyiltak s árasztottak üde illatot, a fákon madarak zengtek, s mig ő a szedett ibolyákat kötötte csokorba, közben folyton csevegve, én őt néztem, s mig sötét kék szemeibe tekintek, szivembe az első szerelem fészkelte be magát tiszta érzelmeivel.

„Mi baja, hogy oly szomoru ma?“ — kérdé tőlem a naiv gyermek. —

„Merengek környezetem bájos volta fölött“ — válaszolám neki. Nem értette meg válaszomat, hanem megfogta kezemet s pajkosan mosolyogva vonzott hazafelé. Utközben mindig vidám beszéddel tartott, de én alig hallottam belőle valamit is, annyira el voltam foglalva érzelmeimmel, ábrándos gondolataimmal.

Hazaérve, vidáman szökdécselt föl a lépcsőkön, s én hosszan tekintek utána. Akkor még nem hittem, hogy ez volt utolsó együttlétünk. Pár nap alatt óriási metamorphosison montem keresztül. Szerettem azt a csacska kis leányt, azt a kis szőke, kékszemü tündért. Alig tudtam parancsolni érzelmeimnek.

De közbejött a fátum s ez kiméletet nem ismerve, tönkre tette minden illuziómat, földulta első szerelmemet, halálra sebezte ifju szivemet. Először szerettem akkor életemben, de szerelmemet nem mertem ő neki bevallani. Miért, mitől feltem akkor? nem tudom. — Talán attól, hogy ez a pajzán kis leány kinevet, vagy hogy nem ért meg? . . . .

Az élet messze elszólitott szülővárosomból. A Dunántúlt elhagyva a Dunáninuenre, az ős koronázó városba tettem at lakásomat. — Mikor búcsuzni mentem hozzá, ő elszomorodva hallgatá érzékeny szavaimat, s mikor kezet szoritottam vele s reá tekintek, éreztem, hogy könyek gyülnek szemeimbe.

Elváltunk, s azóta sohasem láttam többé. — Csak egy éve jutott tudomásomra, hogy férjhez ment és boldogtalan.

Szegény kis első ideálom, szegény kis Erzsikém, te szende ibolya — — — — — — — — — — —

*

Két év mulva azt László városába helyeztek át.

Egy szép juniusi nap délutánján a Rédey-kertben sétáltam. Elmerengve a multak emlékein haladtam tovább a gondozott utakon; egyszerre közelgő, apró léptek zajára lettem figyelmessé. Föltekintek s egy gyönyörü barna leányt láttam magam előtt elhaladni. Szivem heves dobogása figyelmeztetett az ujból ébredező szerelemre s arra, hogy a kialudt tűz hamujában még parázs találkozik. Követtem a leányt, a ki azonban az utczán tolongó sokaságban csakhamar eltünt szemeim elől. —

Nyugtalan, ifju szivem ujra háborogni kezdett. Papi öltönyömet kényelmetlennek, alkalmatlannak találtam s a megujult érzelem hatványozott mértékben tartá fogva egész valómat.

Nem nyugodtam addig, mig meg nem tudtam lakását. Hivatásomnál fogva többször nyilt alkalmam vele találkozni, s a kedves elpirulásból, valahányszor reá néztem, a lángoló tekintetből, melyet vakitó fényü fekete szemei reám löveltek, valahányszor mély tüzü szemeibe tekinték, arra a boldog következtetésre jutottam, hogy nem vagyok előtte érdektelen.

Rövid idő mulva találkoztam vele az utczán; megengedte, hogy lakására kisérjem . . . . Nem tartóztathattam magamat tovább, lázas állapotban voltam, midőn röviden bevallám neki, hogy szeretem. Sohasem fogom elfelejteni azt a jelenetet, mely egyszerü, de szivből jövő vallomásomat követő. A leány egyszerre mélyen elpirult, a következő pillanatban azonban halálra sápadt, tántorogni kezdett, s alig maradt annyi időm, hogy fölfogjam őt karjaimmal. Eszméletlenül feküdt karjaim között, s csak keblének gyors hullámzása tanusitá, hogy odabenn, abban a kicsiny szivben háborgó érzelmek, szenvedélyek bullámzanak. Szenvedélyemtől elragadtatva csókot leheltem tiszta homlokára. Erre föleszmélt, szeliden kibontakozott karjaim közül, egy székre vetette magát s zokogni kezdett. Nem tudtam megérteni, mit jelentsen e jelenet?

„Kérem az Istenre hagyjon magamra! Most nem tudok válaszolni, nem vagyok képes . . . . Majd levélben . . . .“

Kétség s nyugtalanság között távoztam. Mi bánthatja e nőt, ki oly szendének, oly ártatlannak látszik, mint egy liliomszál; mi rejlik a háttér mögött? Hasztalanul iparkodtam a rejtélyt megfejteni, nem sikerült.

Két hétig nem láttam őt s már azt hivém, hogy megcsalt, elfeledte igéretét, midőn egy reggelen a posta kicsiny kis levélkét hozott számomra. Csak pár sort irt, de ez is elég volt arra, hogy a már hegedni kezdő sebeket ujból fölszakitsa, s engem a menyországról,

A külföldön tartózkodó magyar tanonczok, segédek vagy munkások bejelentési ivei a kiállitás igazgatóságának küldendők meg.

A bejelentés határideje 1896. január hó 31-én jár le.

Későbbi bejelentések elfogadása iránt különös figyelmet érdemlő esetekben az előbirálat eszközlésére hivatott bizottság a kiállitási igazgatósággal agyetértőleg határoz.

8. §. Az előbirálatot azon csoport-bizottságok csoportbiztosai gyakorolják, a melyekhez a csoportbeosztási programm szerint az illető tárgy tartozik.

Ugyanazok hivatása a beérkező bejelentési iveket felülvizsgálni és a bejelentés el- vagy el nem fogadása felett határozni.

A mennyiben az elfogadott bejelentés alapján az előirt időben beküldött kiállitási tárgy az előbiráló bizottság által visszautasittatik, a visszaküldés költségeit a kiállitási alap fedezi.

A visszautasitásnak akkor van helye, ha a bejelentett, illetve beküldött tárgy a munka-kiállitás fenjelölt czéljának nem felel meg, vagy annak kivitele oly hiányos, hogy kiállitásra nem alkalmas.

9. §. A bejelentett és a kiállitásra elfogadott tárgyak 1896. évi julius hó 1-ajéig bérmentve küldendők be az igazgatósághoz.

A csomagolásra és szállitásra nézve az általános szállitási szabályok irányadók.

Az ott foglaltakon kivül a tárgy beszolgáltatásával egyidejüleg, illetve a tárggyal együtt a B) minta szerint kiállitandó bizonylat küldendő be, melylyel a munkaadó vagy gyári vezetőség igazolja, hogy a kiállitó nála alkalmazva van, a beküldött tárgyat lényeges alkatrészeiben önállóan készitette, mennyi időt forditott a tárgy elkészitésére és miféle segédeszközök állottak rendelkezésére.

Ezen bizonylat az illető ipartestület, illetve azon helyeken, a hol ipartestület nem létezik, az iparhatóság által igazolandó.

Külföldön lakó tanonczok, segédek vagy munkások számára e bizonylatot — ott hol magyar egyletek léteznek — ezek ellenjegyzik, ilyenek nem létében pedig a munkaadó igazolása elegendő.

A tárgyak dijmentes visszaszállitásáról az igazgatóság gondoskodik.

10. §. A kiállitási tárgyak elhelyezéséről és elrendezéséről, a szükséges asztalokról, állványokról stb. a kiállitási igazgatóság gondoskodik, mely a tárgyak felügyeletét, biztositását stb. a kiállitási alap terhére eszközli.

Térdijat az e csoportba tartozó kiállitók nem fizetnek. E kiállitás elrendezése ugy fog eszközöltetni, hogy az iparostanonczok tárgyai a segédek és munkások tárgyaitól elkülönitve legyenek feltüntetve.

A tárgyak elárusitása, a kiállitó kivánságára, a kiállitási igazgatóság által dijmentesen történik.

11. §. Az iparos tanonczok, segédek és munkások által kiállitott tárgyak elbirálására külön biráló bizottság szervezteik, mely a kiállitók számához képest — az elnökön kivül legalább 12 — és legfeljebb 24 tagból all.

A biráló bizottság tagjai az illető csoportbizottságok által a kiállitók számarányában választatnak. Az elnököt a kiállitási országos bizottság elnöke nevezi ki.

A kiállitás igazgatója hivatalból tagja a biráló bizottságnak.

12. §. A dijazás háromféle:

1. Aranypénzbeli jutalommal kapcsolatos elismerő oklevél;

2. ezüstpénzbeli jutalommal kapcsolatos elismerő oklevél;

3. elismerő oklevél.

Az elismerő oklevelek a jutalom odaitélésének rövid indokolását tartalmazzák.

A pénzbeli jutalmak mennyiségét és az egyenként megitélhető összegek magasságát a biráló bizottság előterjesztésére a kiállitási országos bizottság elnöke állapitja meg.

13. A jutalmazásban nem részesült e csoportbeli kiállitók az ezredéves országos kiállitáson való részvételük emlékére emlékokmányt nyernek.

14. §. Minden kiállitó vagy helyettese aláveti magát ugy esen, valamint minden egyéb a kiállitási országos bizottság, vagy a kiállitási igazgatóság által megállapitott szabályoknak.

Budapesten, 1894. évi február hó 7-én.

Lukács Béla, s. k.,
kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

HIREK.

— **Nem lesz szövőgyárunk.** *Mauthner J. fia és Weisz Berthold és Manfréd* a kereskedelmi miniszter részéről kezdeményezett gyapjuszövőgyárat 20,000 orsóval és több száz szövőszékkel a liptómegyei Rózsahegyen állitják fel, ugyanott, a hova azt a *Pester Lloyd* már hetekkel ezelőtt, mikor a gyár megbizottai nálunk is jártak és alkudoztak, jelezte. A koczka tehát hamar eldőlt s mi egy reménynyel ismét szegényebbek vagyunk.

— **Hymen.** *Waisbecker* Ede helybeli kereskedő jegyet váltott *Markovits* Terka kisasszonynyal, Markovits József ügyvéd erényekben gazdag leányával. Az ifju, egymásra kiváló tulajdonságaiknál fogva méltó jegyesek szivfrigyére az ég áldását kivánjuk!

— **A kőszegi takarékpénztár**, megyénknek e legnagyobb és legrégibb pénzintézete, f. é. február hó 25-én d. e. 10 órakor Pötzelberger Károly igazgató-elnök elnöklete alatt tartotta meg 49-ik évi rendes közgyülését. A közzétett üzletkimutatás szerint az 1893. évi forgalom 3,310,198 frt 85 krt tett, a mérleg pedig 4,833,000 frt 50 krt mutat. — Az 1893. évben összesen 3440 fel 763,459 frt 66 krt tett be, a tőkésitett kamatok 181,231 frt 33 krra rugnak; 3861 fel 855,157 frt 32 krt vett ki, s ezerint a betétek 89,533 frt 67 krral emelkedtek s 1893 deczember 31-én 4,526,892 frt 24 krt tettek. — Magánkötvényekre az intézet 1893. évben összesen 243 félnek 727,045 frt 40 krt fizetett ki, ellenben visszafizettetett összesen 306,362 frt 30 kr. kölcsön s e szerint a kölcsönök ez évben 420,683 frt 10 krral emelkedtek s 1893 deczember 31-én 3,810,490 frt 53 krt értek el. A váltótárcza 1893 deczember 31-én 136,708 frt 53 krt tett, s az előző évhez képest 6945 frt 61 krral emelkedett. — Értékpapirokra adott előlegek állása a mult év végén 33,090 frt. — Idegen pénzintézeteknél 3, 4 és 4½% kamatra 120,363 frt 42 kr. maradt elhelyezve; az intézetnek saját értékpapirjai 305,403 frt 50 kr. értéket képviselnek, s a netaláni árfolyamkülömbözet fedezésére szolgáló külön alap 28,372 frt 34 krt, a nyugdij-alap pedig 38,210 frt 84 krt tesz. — Az 1893. évi tiszta nyeremény 44,402 frt 78 kr. volt s az előző évhez képest 5138 frt 97 kr. emelkedést mutat. — Ezen tiszta nyereményből a közgyülés jutalékokra és jelenléti jegyekre 5448 frtot, jótékony és közhasznu czélokra 4000 frtot, a ház értékének leirására 1500 frtot, a tartalékalapra 4400 frtot, s 300 db részvény utáni osztalékra 90 frjával 27000 frtot szavazott meg. — A jótékony és közhasznu czélokra szánt összegből a közgyülés a kőszegi zeneegyletnek 40 frtot, a gymn. segélyegyletnek 40 frtot, az ev. iskolának 20 frtot, a kath. elemi iskolának 25 frtot, az izraelita iskolának 10 frtot, a polg. iskolának 20 frtot, az iparrajztanodának 10 frtot, a kereskedő- és iparostanoncz-iskolának 20 frtot, a kisdedóvó-egyletnek 80 frtot, a betegháznak 50 frtot, a szegény-intézetnek 100 frtot, a kath. polg. ispotálynak 50 frtot, a kath. nőegyletnek 20 frtot, az evang. nőegyletnek 20 frtot, a tűzoltó-egyletnek 50 frtot, a Győry-féle templomépitési alapnak 40 frtot, az evang. templomépitési alapnak 40 frtot, az ipartestületi segély alapnak 20 frtot, a turista körnek 50 frtot, a Dunántuli Közmivelődési Egyletnek az 5 év alatt fizetendő 1000 frt alapitvány IV. részlete fejében 200 frtot, a Győry-féle templomépitési alapból épült uj templom orgonájára megajánlott 3000 frt második részletére 1500 frtot, a turista-kör által a millennium emlékére az Ö-háznál emelendő emlékre 300 frtot s a szegény tanulókat segélyző egyletnek 30 frtot juttatott; mig a fennmaradt összeg ez év folyamán fog jótékony és közhasznu czélokra forditatni. — A közgyüles egyuttal az igazgatóságnak és a felügyelő bizottságnak 1893. évre a felmentvényt egyhangulag megadta, s az alapszabályok értelmében megejtendő választást a következő eredménynyel foganatositotta: Igazgatósági elnök: Pötzelberger Károly; igazgatósági alelnök: Lauringer János. Felügyelő-bizottsági rendes tagok: Ecker Károly, Kehrn Károly, Waisbecker Ede (uj); póttagok: Szájbely Gyula és dr. Lauringer János (uj). — Igazgatósági tagok: Korchmáros Menyhért, Küttel István, Major János, Michaelis Izidor, Schifer György, Szép Mihály, Sziklai János, Unger Ödön (uj) és Zins Károly.

— **A miről most beszélnek.** Városunk fejlesztésére ma-holnap mégis nekünk, idevaló lakosoknak kell valami kezdeményező lépést tennünk. A polgárság minden körében ujabban erősen vitatják ezt a mi elszigetelt helyzetünket s mindjobban hangoztatják annak szükségességét, hogy idevaló elemekből, erőből és anyagból kell valamit létesitenünk, a mi a város fejlesztését elősegitse. Ezek szivesen vennék, ha arra való emberek jól meghányt-vetett javaslatokkal állanának elő és örömmel csatlakoznának minden mozgalomhoz.

— **Epitések.** Városunk nemsokára megint szaporodik egy-két csinosabb épülettel. Az intézet-utcza és városkör sarkán levő *Küttel*-féle rozoga házat megvette *Zeke* Adolf dr., a ki azt ujból megépitteti. Ujból megépitteti a gyöngyös-utczai *Böhm*-féle házat ennek mostani tulajdonosa *Frankl* Bernát. — Hallunk továbbá emeletépitésekről és egyéb czélszerü javitásokról, melyeket háziuraink a legközelebbi időben foganatositatni akarnak, de panaszok is merülnek fel, hogy helyben nem lehet téglákat kapni. A *Czeke*-féle téglakemencze egy épülő nagyobb körkemencze anyagát állitja elő, a városnál pedig elfogyott az egész meglevő készlet.

— **Szerzetessé lett.** *Kun* Vilmos felső-lői r. k. hitelemző, volt kőszegi káplán, a szombathelyi egyházmegye kötelékéből kilépett és felvétette magát a seckaui benczések közé, kik Szt-Benedek szigorubb rendszabályait követik.

— **Fanyesés.** A város megnyesette az utczák és közterek fáit. Nemcsak az akáczfák gömbölyü fejei, hanem a meglettebb vadgesztenye- és hársfa ágas-bogas koronái most csonkán meredtek ég felé. Szakértők a fáknak, különösen a hársfáknak ilyetén megnyirbálását hibáztatják.

— **Bucsuzás.** *Esterházy* Pál herczeg, a ki soproni főispáni tisztéről lemondott, mult hó 26-án vett bucsut Sopronvármegye tisztikarától s törvényhatósági bizottságától. A bucsuzás pillanata — mint nekünk irják — ünnepélyes és megható volt. A megye tisztikara részéről *Simon* Ödön alispán biztositotta a távozó főispánt

---

menyországról álmodozót a sivár valóra ébresszen, a további fájdalmakra intsen.

„Ne kérdezze, helyes volt-e eljárásom, vagy sem, mert erre felelni magam sem tudok. Távoznom kellett s ma tettem le az ünnepélyes fogadalmat a sz . . . . . i apáczazárdában. Mellékelve küldök levágott hajamból egy fürtöt, tegye el emlékül, s gondoljon olykor elveszett Korneliájára. Szerettem önt, de mi egymásé sohasem lehettünk. Miért? Azt nem mondhatom meg. . . . Az ég vele! . . . .“

A kék selyemmel átkötött hajfürtöt eltettem örök emlékül, s az elvesztett boldogság lesujtó hatása következtében már-már azon a ponton voltam, hogy a méregpohárhoz nyulok. De valami titkos hatalom visszatartott e végzetes lépéstől. Az a kis levélke azonban örök rejtély, kifürkészhetetlen mystérium maradt reám nézve.

Szegény Korneliám, te égi l i l i o m s z á l . . . .

✱

Letünt ismét egy év, s újra tavasz volt. A szivemen ütött sebek még mindig vérzettek, mikor a szamosparti csinos városkába, Szatmárra kerültem.

A népligetben valami tavaszi mulatság volt, melyre én is elmentem egy tárzammal. Es itt bemutatott egy hivatalnok családnak, a melynek körében egy feslő rózsabimbót, egy klasszikus szépségü, kékszemü s aranyhaju lánykát találtam. Csakhamar beszédbe elegyedtünk, s mire a távozás ideje elérkezett, mint bizalmas barátok váltunk el egymástól.

Nemsokára meghivást kaptam a hivatalnok családhoz, s rövid gondolkozás után elmentem. Látható örömmel fogadtak, s különösen az aranyhaju lányka. Beszédbe eredtünk. Ha jól emlékszem, a pessimismus tanait fejtegettem neki s fölemlitém előtte, hogy e tannak én is követője vagyok. Beszédemet érdeklődéssel párosult figyelemmel hallgatta, majd ő is fölvett egy kedves themát s azt oly bő ismeretekkel füszerezte, hogy nem rejthettem el csodálkozásomat.

A legkellemesebb érzésekkel eltelve váltam el tőle. Ezentul minden szabad időmet náluk töltöttem. Komolyságom lassanként vidámsággá változott át, érdeklődésem fokozódott, a kétszeri csalódás szülte fájdalom az ő büvkörében csaknem megszünt, s egy napon arra a tudatra ébredtem, hogy még mindig van érző szivem. Az aranyhaju kis lány képe lassanként kitörölhetetlenül vésődött be szivembe.

Amint egyszer ismét hozzá készültem, s már útban valék, egy barátommal találkoztam.

„Hová mégy?“ — kérdé tőlem.

„A Vörösmarty-utczában van egy kis dolgom.“

„Ugy? Tehát a kis szöszkét látogatjuk meg. Erről jut eszembe, hogy fontos mondani valóm van. Az a kis aranyhaju lányka fülig szerelmes belé; a multkor náluk voltam, s mint a család bizalmas barátjának meg sugták a nagy titkot. A kis leány egekig magasztalt előttem, s mikor rólad beszéltünk, szemei lángoltak, arcza kigyuladt s szinte le lehetett róla olvasni az irántad való forró szerelmet. De mondhatom gyönyörü egy leány s hozzá még jó perthie is. Vigyázz! El ne szalaszd a kedves madarat!“

Ezzel ott hagyott. Némán tekintettem utána, s oly elfogult voltam, hogy egy köszönő szót sem rebeghettem neki, pedig mennyire örültem e felfedezésnek, ki nem mondhatom. Régebben éreztem már, hogy szeretem ezt a kedves, művelt leányt, de érzelmeimnek a kétszeri keserü csalódás után kifejezést adni nem mertem. Féltem a halsikertől.

Szokatlan jó kedvben, egyedül találtam őt. Soká beszélgettünk s én fölemlitém neki, hogy nemsokára levetem a papi ruhát s a polgári életbe lépek.

„Ah, be okos gondolat ez öntől; csodálom, hogy erre már előbb nem gondolt.“

Távozásomkor fölkért, hogy irjak az emlékkönyvébe. Megragadtam az alkalmat, s burkolt szavakban egy neki szóló szerelmi vallomást irtam a könyvbe. Mikor elvittem neki, s ő azt végigolvasta, reám tekintett azokkal az igéző kék szemeivel, s én e szemekből egy egész monyországot, örök üdvöt s véghetetlen boldogságot véltem kiolvasni. Majd könybe lábadtak szemei s sirva szoritotta meg parányi ujjacskáival kezemet.

Megértettem. Két nap mulva azonban fontos ügyben hirtelen el kellett utaznom. Egy hónapig voltam távol. Mire visszajöttem, lesujtó hirrel fogadtak. A kis aranyhaju leány távollétem alatt agyonsirta magát. Senki sem tudta, hova tűntem el, s nekem annyi időm sem volt elutazásomkor, hogy neki ezt tudtul adhattam volna. A hivatalnok családnál egy levél maradt számomra tőle. Könyezve beszélték el nekem, hogy a leány kétségbeesésében ezelőtt egy héttel s Szamosba ölte magát. Azt hitte, hogy megcsaltam s hűtlenül elhagytam.

A hir tönkresujtott. Pár pillanatig mintegy megkövülve álltam, s azután minden bucsuzás nélkül s temetőbe rohantam. Mint az őrült szaladgáltam összevissza a sirok között. Levelét kezemben szorongatva, iszonyu kétségbeeséssel, leirhatatlan fájdalommal szivemben kerestem az ő nyughelyét. Végre reá találtam. Fekete-márvány emlékkövön arany betükkel ez egy szó volt bevésve: „Szidónia“.

Leroskadtam sirjára, s a ki azelőtt soha sirni nem tudtam, keserves könyeket hullattam. Majd lassan eszmélni kezdtem, fölbontám remegő kezekkel a levelet, s mig azt végigolvastam, könyeim szakadatlanul peregtek végig-végig a levélpapiroson. Nem panaszkodott benne, hanem leirta, hogy minő boldog volt ő, de megirigyelték tőle a boldogságot s neki meg kellett halnia.

„Légy áldott! Éj boldogul!“ . . . .

Oh sors, oh kegyetlen végzet! — orditottam mint a halálra sebzett vad. Kifutottam a temetőből, s rohantam, nem tudom már merre. Egyszerre elborul előttem a világ és — — — — — —

Ágyam mellett egy rendtárs beszélte el, hogy a Szamosból fogták ki ezelőtt egy hónapal felholtan.

a maga és társai bódolatáról és örök hálájáról, a bizottság nevében pedig *Kuncz* Adolf dr., csornai prépost beszélt a herczeghez, kinek távozása szomorusággal tölti el a megye közönségét.

— **Sopronmegye helynevei**. Sopronmegyének az idegen hangzásu helységneveknek megmagyarositása tárgyában mult évben hozott határozatát a belügyminiszter nem hagyta jóvá, az országos levéltárban eszközölt kutatások alapján azt javasolván, hogy Kalcbgruben Mészgödör helyett *Mészverem*-re, Lindgraben Hárafalva helyett *Hárstő*-re, Kukerica Nemestelek helyett *Korbolnok*-ra, Kis-Barom Borufalva helyett *Német-Báránd*-ra, Nagy-Barom Szabadvölgy helyett *Nagy-Báránd*-ra változtattassék. Miután a községek Nagy-Barom kivételével ellene vannak az uj neveknek, a megye korábbi határozatának jóváhagyását akarja sürgetni, a mi bizony kár.

— **60. kimutatás** a kőszegi betegházi egyesület bevételeiről és kiadásairól az 1893-ik év január hó 1-től december 31-ig. Bevétel: Multévi pénztári maradvány 312 frt 02 kr.; kamatjövedelem a 6% kölcsönről 514 frt 32 kr.; államkötvények kamatja 1229 frt 10 kr.; takarékpénztári könyvecskék kamatja 683 frt 12 kr.; egyesületi tagok járandóságai és évi tagsági dijai 249 frt; iparosoktól befizetett évi tagsági dijak 60 frt; évi tagsági dij magasabb fizető tagok után 135 frt; intézetek befizetett tagsági dijai 171 frt; beiratási dij uj tagoktól 18 frt; befizetett ápolási költségek 1286 frt 56 kr.; ajándékozások és hagyatékok 100 frt; rendkivüli bevételek 200 frt; a takarékpénztárból kivett tőke 980 frt; beváltás alá került 24.900 frt államkötvény 622 frt 50 kr. kamattal 25522 frt 50 kr.; visszafizetett 6% kölcsön 126 frt. Összesen 31586 frt 62 kr.; pénztári maradvány 176 frt 54 kr. Kiadás: A betegek és az ápoló nővérek ellátására 1708 frt 63 kr.; az ápoló nővérek ruházati átalánya 357 frt.; tiszti fizetések és szolgálati dijak 455 frt 12 kr.; cselédfizetések 204 frt; ágyi- és fehérruha-szükségletre 402 frt 21 kr.; fütésre és világitásra 222 frt 21 kr.; nyomtatványokra 66 frt; többféle apró kiadások 85 frt 60 kr.; rendkivüli kiadások 138 frt 70 kr.; házjavitásra 438 frt 63 kr.; királyi, városi adó és biztositásra 37 frt 58 kr.; gyógyszerek és orvosi eszközök 180 frt 99 kr.; a kőszegi takarékpénztárban elhelyezve 1548 frt 41 kr.; államkötvények beváltása 24900 frt névértékben 622 frt 50 kr. kamattal 54000 koronaértékre 25515 frt; egy db. csepregi takarékpénztári részvény 50 frt. Összesen 31410 frt 08 kr.

— **Halálozás**. Kaptuk a következő gyászjelentést: Alulirottak fájdalomtól megtört szivvel jelentik forrón szeretett, felejthetelen bátyjuk *Noisser Ernőnek*, a győri gázgyár volt igazgatójának f. évi február hó 24-én este 7 órakor hosszú szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult bült tetemei f. hó 26-án délután 4 órakor fognak a kovács-utczai lakásban beszenteltetni és a helybeli sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 28-án délelőtt ½8 órakor fog a róm. kath. plebánia-templomban a Mindenhatónak bemutattatni. Kőszeg, 1894. február hó 25-én. Noisser Józefa, Noisser Mária, Noisser Anna (mint testvérek.)

— **Időjárás februárban.** Az átlagos hőmérséklet reggel 7 órakor — 1·1°, délután 2 órakor 5·6°, este 9 órakor 0.7°, ennélfogva az átlagos napi hőmérséklet 1·7° volt. Ha ezt a rendes hőmérséklettel összehasonlitjuk, ugy találjuk, hogy ez évben reggel 1·5, délben 3, este 1·2, egész napon át pedig 0·5°-kal melegebb volt a szokottnál. Legmelegebb volt 27-én, 13·5°-kal; leghidegebb 20-án, — 11·4°-kal. A mult évi február 1·8°-kal még melegebb volt az ideinél. — A légsulymérő átlagosan 734·3 mm.-en állott, mely megfelel a rendesnek. Legmagasabban, 749·7 mm., 21-én, legalacsonyabban, 727·2 mm., 12-én állott. — Lecsapodás 5 napon volt, eső 3-szor, hó 2-szer esett; csapadékmennyiség 12·8 mm., 12 mm.-rel kevesebb a rendesnél. Egész tiszta idő 6, egészen borus 2 napon volt.

— **Felhivás!** A Bécsben tartózkodott „beteg egyetemi ifjak ápolása czéljából szervezett egylet"-nek egykori tagjaihoz! Ő császári Felsége védnöksége alatt Bécsben fennálló beteg egyetemi ifjak ápolása czéljából szervezett egyletnek titkára: Tourneur Ede úr a jövő hó folyamán ünnepeli 25 éves szolgálati jubileumát; sikeres és áldásdús működése mindazon ezrek érdekében, kik egykor ezen egyletünk jótéteményeinek élvezésében részesültek egykori tagtársainkelőtt saját szerzett tapasztalataik alapján sokkal inkább ismeretes, semhogy kötelességszerüen hű és pontos viselkedését és az egylet felvirágoztatása körül szerzett összes érdemeit külön felsorolni szükséges volna. Hogy tehát ezen derék és jeles férfi egy működésének megfelelő, aggságát egyszeremint biztositó kitüntetésben részesülhessen az egylet korábbi igazgatósági tagjaiból bizottság alakult, mely mindeu egykori taghoz azon tiszteletteljes kérelmet intézi, miszerint az e czélból meginditott aláirásban és gyüjtésében részt venni sziveskedjék, melynek eredményezett jövedelme Tourner Ede urnak, ha rokkanttá váland, segélyére szolgáljon. Alulirt bizottság a szivélyes leveleket: „Wien, I. Universität" czim alatt kéri. A „beteg egyetemi ifjak ápolása czéljából szervezett egylet" végrehajtó bizottsága.

— **Italmérési** engedély és országos vásárok. A pénzügyminiszter elrendelte, hogy az országos vásárokat látogató sütögetőknek, laczikonyhások, pogácsásoknak és bábsütőknek, kiknek személye ellen az elsőfoku közigazgatási biróság kifogást nem emel, a pénzügy-igazgatóság italmérési engedélyt adhat a következő feltételek alatt: Az engedély határozatlan időre adatik, s rendellenesség vagy a felsőbb hatóság utasitása alapján bármikor visszavonható. Az engedélyes köteles italkészletét az országos vásár helyén, a községben italmérési engedélylyel biró feltől már megadóztatott állapotban szerezni be. A hol a kizarólagos szeszitalmérési jog van bérbe adva, az engedély alapján csak bor és sör mérhető ki, égetett szeszes italok kimérésére a fél a szeszital mérési jog bérlőjétől tartozik kérni. Az engedély alapján az italmérés csak a nappali órákban gyakorolható; a fél terhére italmérési illeték fejében évi 10 frt rovandó ki.

— **Meghaltak február hóban.** Szluha Margit, 14 éves, r. k., szivbaj. — Kreuchel József, kiskereskedő, 64 éves, ág. ev., bélcsavarodás. — Schwahofer Samuné, 57 éves, ág. ev., méhrák. — Schlogel János, 48 éves, r. k., gümőkór. — Knar Józsefné, cserepes neje, 34 éves, r. k., görcsök. — Özv. Szlavik Antalné (Olmódból) 64 éves, r. k., agyhártyalob. — Pöröntő György, 22 éves, r. k., tüdőgümőkór. — Kolman Rozália, szőlőmüves gyermeke, 3 hó., r. k., tüdőlob. — Maizl Ferencz, czipész gyermeke, 1 éves, r. k., rángógörcs. — Bigner Antal, ácsgyermeke, 3 hó., bélhurut. — Lerner Antal, 58 éves, r. k., elvérzés, lábtörés következtében. — Oszek József, molnár gyermeke, 3 hó., r. k., veleszületett gyengeség. — Lindner Mihály, cserepes gyermeke, 4½ éves, r. k., gümőkor. — Zapfel József, czipész, 60 éves, ág. ev., tüdőlob. — Fröhlich Ernő, 5 éves, roncsoló toroklob. — Marton Teréz, 57 éves, ág. ev., szivbaj. — Kocsor Anna, kőmives gyermeke, 2 hetes, r. k., veleszületett gyengeség. — Weinberger Regina, 26 éves, izr., önmérgezés. — Kappal József, napszámos, 63 éves r. k., szivelzsirosodás. — Heppenheimer Nándor, 9 éves, r. k., gümőkor. — Noiszer Ernő, nyug. gyári igazgató, agylob. — Sarang János, bér kocsis, r. k., tüdővész. — Ritter Dániel, 43 éves, tüdővész.

— **Figyelmeztetés.** Stadler Zsigmond szombathelyi ismert áruházából a f. é. márczius hó 12-én Kőszegen tartandó országos vásár alkalmával konfekcióárukat hoznak ide eladásra. Ezt a kedvező alkalmat közönségünk használja fel és látogasson el Stadlerhoz a *Strucz* szálloda felső emeleti nagytermébe.

Rövid hirek.

— **Megjött az engedély.** A bormérési ismert ügyben tegnap érkezett le bortermelőinkhez a miniszteri engedély-okmány.

— **Meteorhullás.** Városunkból pénteken este fél 6 óra tájban délkelet felé többen meteorhullást észleltek.

— **Vásár.** Virágvasárnap előtt való hétfőn, e hó 12-én, városunkban országos vásár lesz.

— **Halálozás.** Mult kedden elhunyt *Ritter* Dániel mészáros 43 éves korában.

— **Installáció.** A szombathelyi egyházmegye uj kanonokjait husvét után fogják installálni.

— **Helyet cserélt.** *Szentgyörgyi* Rezső pörgölini körjegyző Kis-Unyomba ment körjegyzőnek és helyét Pörgölinben ideiglenesen *Köffler* János foglalta el.

— **Vasutépités.** Sopronmegye törvényhatósági bizottsága legutóbb tartott közgyülésében 3000 frtot szavazott meg a tervezett *sopron-kőszegi* helyiérdekü vasut előmunkálataira.

Irodalom.

— **Felhivás előfizetésre.** Vasvármegye levéltári anyagának kiválóan érdekes és értékes részét képezik azon genealogiai, család-történeti, heraldicei és általános történeti adatok, melyek vármegyénk nemes családjaira vonatkoznak.

Évek munkájával összegyüjtöttem ezen adatokat a „Vasvármegye nemes családjai" czimmel egy műben dolgoztam föl, részint azért, hogy a felsorolt tudomány-ágaknak szerény szolgálatot tegyek, részint pedig azért, mert ugy vagyok meggyőződve, hogy kedvesen veszi a jelen nemzedék, ha megujitom emlékét az ősöknek, kik iránt hűlő porukban is kegyelettel viseltetünk.

Adataim a 13-ik századdal kezdődnek.

Munkám két részre oszlik.

Az első rész magában foglalja vármegyénk főrendű nemes családjait, azon nemes családokat, melyekről régibb jegyzőkönyveink s levéltári okmányaink emlékeznek, továbbá azokat, melyek e mult században megejtett nemesi vizsgálatok alkalmával kétségtelen nemes családoknak találtattak, a birtokadományos és nemesi birtokot birlelő nemeseket, s végre azon nemeseket, kikről forrásaim mint armalistákról szólnak, de kik idővel kihalván, vagy a vármegyéből elköltözvén, cimeres levelük itt fönn nem maradt. Minden családnál, ahol az adatok rendelkezésre állottak, föl van tüntetve az idő, amikor a család kérdéses tagjai éltek, továbbá a hely, a hol éltek. A mennyire ez adatok engedték, az egyes családoknál azok nemzedék rendje is található. Hogy az egyes családok elterjedéséről is áttekintést nyerjünk s ez által e kutatónak mintegy vezérfonál nyujtassék, ugyanazon családnak több tagját is emlitem, kik különböző időkben különböző helyeken tartották lakásukat.

Ezen családok száma 1721-re megy.

Munkám második része azon családokat tünteti föl, melyeknek cimeres nemes levele vármegyénk levéltárában eredetiben vagy másolatban föltalálható. Minden egyes családnál előadom, hogy ki adta, mikor, s ki kapta a nemes levelet? Ezt követi a cimer pontos leirása, s végül azon családok neve, éve és lakhelye, akik az okmányt a nemesi vizsgálatok alkalmával vagy a nemesség bizonyitó pörben fölmutatták.

E cimeres nemes levelek száma 480, melyekből mintegy 400 még semmiféle szakmunkában ismertetve nem volt.

A munka Vasvármegye törvényhatóságának pártfogása mellett jelenik meg.

Mély hálával ide iktatom az 1894. évi február 5-én tartott bizottsági közgyülés vonatkozó határozatának kivonatát, mely igy szól:

„Minthogy a Balogh Gyula fölevéltárnok által irt „Vasvármegye nemes családjai" czimű mű a vármegye levéltárában levő összes heraldicei, genealogiai és család-történeti adatokat felöleli, s a vármegyebeli családok nemességének igazolására hű és megbizható adatokat nyujt; s minthogy e mű, mely az országban létező egy-két e nembeli szakmunkák adatait, Vasvármegyét illetőleg, kiegészíti, hiányait pótol s éppen adatainak megbizhatóságánál fogva a törvényhatóság nemesség-ügyeiben jövőre kutforrásul fog szolgálni: ennélfogva elhatározza a törvényhatósági bizottság, hogy e mű megjelenését előmozditandó, annak kiadását a nemesi pénztár francia hadi-sarc alapjából fedezendő 500 forinttal segélyezi, a hogy amennyiben a mű kinyomatási költségei az előfizetések által nem fedeztetnének, azokat biztositja."

A munka terjedelme nagy nyolczadrétben meghaladja az 500 oldalt s a folyó 1894. évi április végén jelenik meg.

Ára 5 forint.

Az ilyen mű kiadása tetemes költséggel járván, abból fölös példányt csak igen mérsékelt számban lehet nyomatni. Ennél fogva azokat, kik azt megrendelni óhajtják, tiszteletteljesen kérem, hogy az előfizetési összeget 1894. márczius 31-ig hozzám juttatni kegyeskedjenek.

A mű, megjelenése után, minden megrendelőnek meg fog küldetni. Szombathely, 1894 február 8-án. Tisztelettel: Balogh Gyula, Vasvármegye főlevéltárnoka.

Selyem hamisitvány. Égessünk el egy mintát a venui szándékolt fekete selyemből s a hamisitás rögtön kiderül: Mert mig a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisitott selyem (mely zsiros szinü-szallonás-lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszállai a festanyagtól telitettek tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisitványé nem. — ***Henneberg G.*** (cs. kir. udvari szállitó) ***selyemgyára Zürichben***, **házhoz szállitva, póstabér és vámmentesen szivesen küld** bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Mikor fölgyógyultam betegségemből, levetém a papi ruhát s eltávoztam a szomoru emlékü helyről.

Azóta sok idő elmult, a én bánuyszor sóhajtottam föl keservesen: „Szegény kis Szidóniám, drága rózsabimbóm!..."

*

Ősz volt, mikor ismét a Dunántúlra kerültem. Egy csinos, regényes fekvésü határszéli városkában telepedtem le.

Szeptember vége felé járt az idő. Egy középkori lovagvár romjai tövében ültünk a mohos sziklán. Szemeim elmélázva tekintének körül a fáradt tekintetem a környezet szépségeit bámulta. Majd ezt is megunván, a mellettem ülő nőre pillantók, kinek kibontott sötét hajával az enyhe őszi szellő játszadozott. Csendes megelégedéssel szemléltem e nőt, a elmerengtem az idő mulandósága fölött.

Sárguló, hulló falevelek szállingóztak a levegőben, hasonlóak az én reményeimhez, muló örömeimhez. A mellettem pihenő leány iránt már csak mély rokonszenvet éreztem, s odaadtam szerelméért, régi, szenvedélyes érzelmeim megmaradt csekély roncsait. Egyebet nem adhattam neki, mert hisz nem volt már miből. S midőn a fölöttünk égnek meredező omladékokon felfutó örökzöld folyondárra vetém szemeimet, lehangoló gondolatok járták át fáradt agyamat. Elgondolám magamban, mi lesz e nőből, ki most a folyondárhoz hasonlóan, mely az erős törzs köré csavarodik, hozzám simul, belém helyezi bizalmát, ha én nemsokára kidülök a sorból, s az egykoron ifju, életerős fa végpusztulásának indul. A köréje csavarodó repkény nem lelvén támaszt, tápláló erőt, lassanként fonnyadni kezd a rövid időn az enyészeté leszen.

Erre gondolva sajnálni kezdtem a szép, ábrándozó, szerelmes leányt; pedig, ha a jövőbe látok, nevetnem kellett volna együgyüségem fölött, hogy annyi csalódás után még mindig tudtam hinni a világnak, s bizni az emberekben.

„Miről gondolkozol édesem?" — kérdé csengő hangon a leány.

„Elméláztam egy kissé, hisz a helyzet oly romantikus" — felelém.

„Miért busongsz annyira, hát nem szeretlek-e szivem egész melegével, nem vagy-e mindenem, s azután az a hátralevő egy év nem is olyan hosszu idő, a melynek eltelével mi még boldogabbak leszünk, mint most vagyunk. Én ugyis várhatok még, hisz csak 19 éves vagyok."

Oly meggyőző hangon, oly bensőségteljesen mondá e szavakat, hogy nem kételkedhettem azok őszinteségében. Rövid ideig még beszélgettünk s azután eltávoztunk.

Pár hét mulva föl kellett utaznom a fővárosba, hogy néhány havi kurzus utáu letegyem az utolsó szigorlatot.

Midőn bucsuzni voltam nála, s kérdém, nem fog-e elfeledni, s megőrzi e szerelmét számomra addig, mig visszatérek, azt válaszolta: „Tied vagyok, tied leszek, másé soha. Szeretni foglak mindörökké!..."

Megnyugodva utaztam el.

Három hónap mulva egyik fővárosi lapban a következő hymenhirt olvastam: „H. Kálmán postatiszt jegyet váltott Z. Laura kisasszonynyal."

Nagyot sóhajtva tottem le a lapot. Tehát még ez is? — — — Mindazonáltal nem estem kétségbe. „Hisz egy kinnal több-kevesebb, ugyis mindegy már az nékem". — Vesztettem, a mit csak veszteni lehet; igazi öröm, boldogság soha sem ért, s most legalább a földön járó elő árnyak egygyel többen vannak.

Később tudtam meg egy jó barátomtól, hogy Laura sorvadásba esett.

Csak néha-néha sóhajtok föl, ha hervadó, feledésnek induló emlékeim között kutatok:

„Sajnállak oh Laura, te fonnyadó repkény, szegény elszáradó folyondár!"

Nemo.

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely . . .	reg. 4.00	reg. 5.52	d. e. 9.01	d. u. 4.39
Acsád	„ 4.18	„ 6.07	„ 9.18	„ 4.55
Bécsbe érk. . . .	„ 9.00	„ 9.40	d. e. 1.54	„ 8.56

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	regg. 7.20	délb. 1.85	d. u. 5.05	est. 7.40
Acsád	„ 10.41	„ 6.21	„ 9.08	éj. 12.20
Szombath. é. . . .	„ 10.55	„ 6.40	„ 10.22	„ 12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely . . .	d. e. 11.07	este 7.05	éjjel 12.51
Dömötöri	„ 11.23	„ 7.27	„ 1.10
Molnári	„ 11.32	„ 7.41	„ 1.21
Vasvár	„ 11.40	„ 7.51	„ 1.29
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	d. u. 12.25	„ 8.47	„ 2.19
N.-Kanizsára érk. .	„ 1.34	„ 10.15	„ 3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	éjjel 12.45	reggel 6.0.	d. u. 2.05
Sz. Iván (Z.-Egerszeg)	„ 2.15	„ 7.22	„ 3.15
Győrvár	„ 2.39	„ 8.08	„ 3.38
Molnári	„ 3.14	„ 8.17	„ 4.05
Dömötöri	„ 3.27	„ 8.28	„ 4.15
Szombathelyre ér. .	„ 3.47	„ 8.45	„ 4.21

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1893-ik évi október 1-től.

Budapestre.

Szombathely	éjel 2.42	reggel 7.85	d. u. 12.44	este 10.53
Váp . . .	„ 2.58	„ 7.48	„ 12.56	„ 10.06
Sárvár . .	„ 3.28	„ 8.12	„ 1.22	„ 11.31
O.-Asszonyfa	„ 3.47	„ 8.26	„ 1.37	„ 11.46
Kis-Czell .	reggel 4.26	„ 8.48	„ 2.30	„ 12.10
Győr . . .	d. e. 10.34	„ 10.34	„ 5.02	„ 2.35
Bpestre érk.	d. u. 1.25	d. u. 1.25	este 7.50	„ 7.10

Budapestről.

Budapest .	regg. 8.30	d. u. 2.05	este 9.30	d. u. 2.05
Győr . . .	d. e. 11.85	„ 5.07	„ 2.09	„ 5.55
Kis-Czell .	d. u. 1.54	este 8.58	„ 4.11	este 8.39
O.-Asszonyfa	„ 2.14	„ 7.12	„ 4.32	„ 9.07
Sárvár . .	„ 2.28	„ 7.24	„ 4.45	„ 9.24
Váp . . .	„ 2.52	„ 7.47	reggel 5.12	„ 9.56
Szombath. é.	„ 3.04	„ 7.58	„ 5.25	„ 10.12

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	regg. 5.38	d. u. 3.12	este 8.05
Kis-Unyom	„ 5.51	„ 3.25	„ 8.17
Egyházas-Rádocz . . .	„ 6.05	„ 3.39	„ 8.30
Körmend	„ 6.19	„ 3.52	„ 8.42
Csákány	„ 6.35	„ 4.05	„ 8.57
Rátót	„ 6.45	„ 4.15	„ 9.06
Szent-Gothárd	„ 7.09	„ 4.33	„ 9.26
Gyanafalva	„ 7.33	„ 4.50	„ 9.44
Gráczba érkezik	d. e. 10.25	este 7.34	„ —.—

Grácz felől Szombathelyre érkezik:

Grácz	délb. —.—	regg. 8.10	este 6.21
Gyanafalva	reggel 5.46	„ 10.56	„ 9.10
Szt-Gottkárd	„ 6.03	„ 11.11	„ 9.25
Rátót	„ 6.28	„ 11.29	„ 9.42
Csákány	„ 6.34	„ 11.39	„ 9.51
Körmend	„ 6.50	„ 11.58	„ 10.04
Egyházas-Rádocz . . .	„ 7.08	„ 18.08	„ 10.17
Kis-Unyom	„ 7.16	„ 12.22	„ 10.29
Szombathelyre érkezik .	„ 7.28	„ 12.36	„ 10.41

ÉRTESITÉS.

Alulirott tisztelettel tudomására hozom Kőszeg és környéke m. t. közönségének, hogy az

ÉPITŐ IPART

atyám, **Zerthofer Frigyes**, elhalálozása következtében átvettem és vezetésem alatt folytatom.

Egyszersmint mély tisztelettel kérem a rendelőket, hogy az édesatyám irányában oly nagy mértékben tanusitott bizalmat reám is átruházni kegyeskednék, miután főtörekvésem lesz minden megbizást a legpontosabban és lelkiismeretesen teljesiteni.

Mély tisztelettel

Zerthofer Mihály,
okl. kőmivesmester,
(Kőszeg, Gyöngyös-utcza 345. sz.)

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel"

igy mondja egy régi német közmondás, s ezt jogosan alkalmazhatom az én czégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az enyém, s a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a küldésnél kevés költségei, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Gazdagon kiállitott mintakönyvek szabók számára bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és **dosking** a magas **klerus** számára, szabályszerű kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruhák-nak, azgharczosok-, tuzoltók-, tornászok- és libériaknak, billiárd- és játékasztalokra** való posztó, **loden**, vizhatlan **vadászkabátoknak, mosókelmék, utazoplaidek 4—14 frtig.**

Aki tehát olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek minden oldalról vevésre ajánltatnak és alig érdemesek a szabó ollójára, — akar venni, forduljon

Stikarofsky János-hoz

BRÜNN-ben. Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Széthküldés utánvét mellett.

Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz, francia és angol nyelven.

Összes gazdasági gépek **elsőrangu** minőségben.

Saját **hazai** gyártmány.

Kedvező feltételek!

Gőzcséplőgépek

Legjutányosabb árak!

Gazdasági gépek gyára Budapest.

Rövidített levélcím:

Első magyar
Gazdasági Gépgyár
részvény-társulat.
Gyártelep: Külső várzl-út 7.

A Richter-féle *Tinct. Capsici comp.*

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hirnevnek örvend.

Ezen fájdalomcsillapitó bedörzsölés valamennyi köszvény, csuz és tagszaggatásban szenvedő egyeneknek ez utón legyen ajánlolag emlékezetbe hozva. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbizhatóbb háziszer általánosan kedvelt és ennélfogva már további ajánlásra nem szorul.

Csekély ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitünő háziszernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony" védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonynyal ellatott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

2 arany, 13 ezüst érem.

9 disz- és elismerő okmány.

KWIZDA-féle korneuburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, elvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javitása s a tejelő képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és droguistánál. Tessék a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: **Kwizda Ferencz János.**

oszt. cs. és k. és román kir. udv. száll. kur. gyógyszertára
Kornenburgban, Bécs mellett.

A SCHICHT-féle
szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még el nem ért mosóerővel biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja; a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer betegruha részére.

A SCHICHT-féle
szabadalmazott szappan

nem tartalmaz semmiféle, bármilyen nevű, a kesekre vagy ruhára nézve ártalmas vegyüléket, amiért alulirott czég kezességet vállal.

A SCHICHT-féle
szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a csomagolási papiron „SCHICHT's PATENT-SEIFE" felirat, egy „hattyú" mint védjegy és a védjegyszámok 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben.

Az eladási helyek fairagaszok által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. Elbe

Seifen-, Kerzen-, Palmkernöl- und Cocosnussöl-Fabrik.

A **CognacIpar** Rozsnyay Társaság Budapesti czég **Koronacognac**

gyártmányai orvosi czélokra használtatnak és a következő egyetemi tanár urak által ajánltatnak:

Angyán, Kétli, Kézmárszky, Korányi, Kovács, Müller, Réczey, Stiller és Tauffer.

Kapható Kőszegen:
WAISBECKER EDE-nél.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.